Instanța de fond: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, judecător – Holban Vladislav
Dosarul nr. 3r-226/25
2-25026497-02-3r-23042025

D E C I Z I E

09 februarie 2026 mun. Chișinău

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

examinând fără participarea părților, recursul declarat de avocatul Godonoagă Victor, în interesele lui Moșin Veaceslav și Moșin Tatiana,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, din 18 martie 2025,

emisă în cauza de contencios administrativ, la acțiunea formulată de Moșin Veaceslav împotriva Preturii sec. Centru cu privire la anularea dispoziției,

a c o n s t a t a t :

Circumstanțele cauzei

La 27 februarie 2025, Moșin Veaceslav s-a adresat cu acțiune împotriva Preturii sec. Centru, solicitând anularea dispoziției Pretorului sec. Centru nr.09-d din 09 ianuarie 2024 "*Cu privire la demolarea gardului capital construit în mod neautorizat p teren proprietate publică municipal din str. ***** 33*".

Totodată, prin acțiunea înaintată s-a solicitat suspendarea actului administrativ contestat până la soluționarea definitivă a cauzei.

În susținerea cererii de suspendare a actului contesta, referitor la existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea actului administrativ, s-a indicat că demolarea/demontarea forțată a gardului capital (*acțiune preconizată a fi realizată cu începere din data de 18 martie 2025 — potrivit: scrisoarea nr. 3-03/2-136 din 14 februarie 2025*) ar conduce la cauzarea prejudiciilor materiale considerabile reclamantului.

Mai mult ca atât, în ipoteza demolării gardului și constatării ulterioare pe cale judecătorească a netemeiniciei dispoziției contestate sau, după caz, adoptării de către Consiliul municipal Chișinău a Deciziei „*Cu privire la vânzarea-cumpărarea unui teren suplimentar la terenul cu nr. cadastral *****din str. *****, proprietate privată*

a dlui Veaceslav Moșin și dnei Tatiana Moșin” nu este clar cine va suporta cheltuielile de edificare a unui gard nou.

La fel, reclamantul nu poate face abstracție de la faptul că demolarea gardului ar crea un risc iminent și real în privința proprietății sale, întrucât accesul la bunurile ce-i aparțin cu drept de proprietate va fi liber, sporindu-se astfel riscul de sustragere a bunurilor și chiar creând riscuri de securitate pentru viața, sănătatea și integritatea sa. Cu alte cuvinte, există pericolul iminent de producere a unor pagube și prejudicii ireparabile.

Soluția instanței de fond

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, din 18 martie 2025, cererea cu privire la suspendarea executării actului contestat a fost respinsă ca neîntemeiată.

Solicitarea recurentului

La 07 aprilie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 242 Cod administrativ*), avocatul Godonoagă Victor, acționând în interesele lui Moșin Veaceslav și Moșin Tatiana, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, din 18 martie 2025, solicitând anularea acesteia și emiterea unei noi încheieri, prin care să fie admisă cererea cu privire la suspendarea actului administrativ.

În esență, prin cererea de recurs, reiterând circumstanțele de fapt cu privire la emiterea și efectele actului administrativ a căruia suspendare se solicită, recurenții au menționat că soluția instanței de fond este ilegală, arbitrară și nemotivată, fiind pasibilă de casare, or, aceasta a fost emisă fără cercetarea reală a stării de fapt, cu încălcarea și interpretarea eronată a legislației aplicabile.

În motivarea recursului s-a menționat că instanța de fond a ignorat prevederile art. 213 Cod administrativ, potrivit cărora în cazul în care cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor legale, judecătorul trebuie să acorde reclamantului un termen pentru înlăturarea neajunsurilor, or reclamanții nu au achitat taxa de timbru, situație care impunea emiterea unei încheieri prin care să li se acorde un termen pentru remedierea neajunsurilor și doar după executarea acestei încheieri instanța ar fi fost îndreptățită să solicite referința și dosarul administrativ de la autoritatea pârâtă.

Contrar acestor norme, judecătorul Vladislav Holban a solicitat direct autorității pârâte depunerea referinței și a dosarului administrativ, stabilind termen până la 14 martie 2025.

Totodată, recurenții susțin că instanța a examinat arbitrar cererea de suspendare a dispoziției Pretorului sectorului Centru și a interpretat greșit art. 214 alin. (2) coroborat cu art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

De altfel, conform legii, suspendarea executării unui act administrativ individual poate fi dispusă dacă există fie suspiciuni serioase cu privire la legalitatea actului, fie pericolul producerii unor prejudicii ireparabile însă instanța de fond ar fi interpretat

eronat aceste condiții ca fiind cumulative, deși legea le prevede ca alternative.

Recurenții au mai susținut că instanța a reținut în mod nejustificat că aceștia nu au invocat sau demonstrat motive pentru suspendare, or cererea de chemare în judecată conține argumente și probe cu privire la existența unor îndoieli serioase asupra legalității actului administrativ contestat, precum și riscul producerii unor prejudicii ireparabile prin executarea acestuia, inclusiv demolarea forțată a gardului capital preconizată pentru data de 18 martie 2025.

Mai mult, recurenții susțin că instanța nu a analizat efectiv probele anexate la cerere, inclusiv înscrisuri cu privire la situația juridică a terenului și demersurile administrative anterioare. Ignorarea acestor probe și motivarea generală și abstractă a soluției ar constitui o încălcare a dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În concluzie, recurenții au menționat că încheierea contestată se bazează pe o interpretare eronată a stării de fapt și a normelor legale, or menținerea în vigoare a actului administrativ contestat ar face ineficient remediul judiciar și ar afecta drepturile lor civile, în special dreptul de proprietate.

Aprecierea instanței de recurs

Verificând legalitatea încheierii judecătorești contestate, pe baza dosarului și a motivelor invocate în recurs, Completul de contencios administrativ statuează de a respinge cererea de recurs și a menținere încheierea instanței de fond, reieșind din considerentele ce succed.

Potrivit art. 241 alin. (1), (3) Cod administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța respinge recursul, iar conform alin. (2)-(4) al aceluiași articol, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces. Decizia prin care se soluționează recursul împotriva încheierii judecătorești se motivează în scris. După finalizarea procedurii de soluționare a recursului împotriva încheierii judecătorești, dosarul judiciar se transmite instanței competente în termen de 3 zile.

Astfel, din actele cauzei rezultă că prin dispoziția Pretorului sectorului Centru nr. 09-d din 09 ianuarie 2025 „Cu privire la demolarea gardului capital construit în mod neautorizat pe teren proprietate publică municipală din str. *****, 33” şi scrisoarea de însoțire nr.3-03/2-136 din 14 februarie 2025, s-a dispus, printre altele, demolarea/evacuarea gardului capital, construit în mod neautorizat de către Moşin Veaceslav şi Emilian Tatiana, pe teren proprietate publică municipală din str. *****,

33, mu. Chişinău.

La caz, Moșin Veaceslav s-a adresat cu prezenta acțiune împotriva Preturii sec. Centru, solicitând anularea dispoziției Pretorului sec. Centru nr.09-d din 09 ianuarie 2024 "*Cu privire la demolarea gardului capital construit în mod neautorizat p teren proprietate publică municipal din str. ***** 33*". Totodată, prin acțiunea înaintată s-a solicitat suspendarea actului administrativ contestat până la soluționarea definitivă a cauzei.

Fiind investită cu soluționarea aspectului respectiv, prin încheierea din 18 martie 2025, Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, a respins ca neîntemeiată cererea de suspendare a executării actului administrativ.

În materie de drept, potrivit art. 214 alin. (1) Cod administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publica învestită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art. 172 alin. (3).

Conform art. 172 alin. (1) Cod administrativ, daca un act administrativ individual defavorabil este contestat cu cerere prealabilă, autoritatea publică, din oficiu sau la cererea persoanei afectate, poate suspenda executarea lui până la finalizarea procedurii prealabile, iar conform alin. (2) din norma citată, motivele suspendării sunt: a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, Completul judiciar conchide că la dispunerea suspendării actelor administrative urmează a fi constatate obligatoriu existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

Atât cazul bine justificat, cât și paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actelor administrative, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, așadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existența acestor condiții nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Cu referire la primul temei prevăzut de legislator (existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului defavorabil), Completul de judecată reține că prin noțiunea de suspiciuni rezonabile cu privire la legalitatea actului administrativ individual, se înțeleg acele circumstanțe de fapt, care ar convinge judecătorul că actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond și se verifică doar în

cadrul dezbaterilor judiciare.

În privința acestei condiții de suspendare a executării actelor administrative individual defavorabil, instanța nu poate aprecia discreționar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză, care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumției de legalitate, fără a analiza pe fond conținutul actelor administrative.

Din perspectiva cererii de suspendare și a cererii de recurs, instanța reține că partea a reiterat prevederile art. 214 și art. 172 Cod administrativ, prin prisma faptului că actul administrativ contestat îi încalcă dreptul de proprietate, precum și că actul este de natură să-i afecteze grav și ireparabil starea materială.

Cu toate acestea, la etapa dată a procesului, fără a prejudicia fondul cauzei, reieșind din studiul sumar al înscrisurilor dosarului, în limita împuternicirilor acordate de legiuitor la soluționarea chestiunii de suspendare a executării actelor administrative contestate, Colegiul judiciar nu a stabilit existența suspiciunilor serioase și rezonabile cu privire la legalitatea actului administrativ contestat.

Or, actele administrative se bucură de prezumția de legalitate, de prezumția de veridicitate și prezumția de autenticitate, de unde decurge principiul că actul administrativ este executoriu din oficiu (*executio ex officio*) și imediat, el fiind însuși titlul executoriu, fără a mai fi nevoie de învestirea lui cu formulă executorie, atât timp cât judecătorul nu a intervenit pentru a paraliza executarea sau pentru a-l anula.

Mai mult, nici în prima instanță și nici în recurs, nu au fost stabilite circumstanțe ce ar proba o pretinsă ilegalitate vădită/evidentă a actului contestat, or, în contradictoriu cu argumentele invocate, Completul de judecată reține că măsurile adoptate de autoritatea publică sunt emise în exercitarea prerogativelor de putere publică și are drept scop restabilirea legalității în cazul utilizării neautorizate a terenului proprietate publică municipală, fiind fundamentat pe normele dreptului administrativ și urbanistic, în special pe prevederile Codul administrativ al Republicii Moldova și ale Legii privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, care reglementează procedura emiterii actelor administrative și condițiile în care pot fi realizate construcții sau amenajări pe terenuri.

Prin urmare, instanța de recurs reține că la o analiză sumară, nu se poate susține, *prima facie*, ilegalitatea actului administrativ individual contestat, în condițiile în care autoritatea pârâtă a acționat în exercitarea unor competențe expres conferite de lege și de actele normative subsecvente.

De asemenea, cu referire la condiționarea suspendării actului administrativ contestat de existența unui caz bine justificat, cât și a iminenței producerii pagubei, întrucât eventual producerea unei pagube trebuie să fie o consecință directă a cazului bine justificat, instanța de recurs reține că, la caz, nu s-a confirmat necesitatea suspendării actului administrativ contestat, așa cum prin probele administrate, nu se justifică cazul de suspendare și nu denotă iminența producerii pagubei ca consecință directă a nesuspendării.

În context, Completul specializat reține că aplicarea celui de al doilea temei prevăzut de legislator, pentru suspendarea actelor administrative contestate, este necesară demonstrarea temeiniciei solicitării, precum și faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil.

De altfel, deși recurentul a invocat pretinsul prejudiciu material în cazul demolării gardului și, totodată, constatării ilegalității actului administrativ contestat, instanța de recurs constată că acest aspect nu poate fi reținut ca temei suficient pentru suspendarea executării actului administrativ contestat.

Or, eventualele consecințe patrimoniale invocate de recurenți în legătură cu demolarea construcției au, prin natura lor, un caracter reparabil. În ipoteza în care, ulterior, actul administrativ contestat ar fi declarat ilegal de către instanța de judecată, persoanele vătămate ar dispune de posibilitatea valorificării dreptului la repararea prejudiciului material suferit, inclusiv prin solicitarea despăgubirilor corespunzătoare pentru paguba cauzată prin executarea actului administrativ nelegal.

Respectiv, potrivit principiilor dreptului administrativ și mecanismelor de răspundere patrimonială a autorităților publice, prejudiciile materiale rezultate din executarea unui act administrativ ulterior anulat pot fi reparate prin acordarea de despăgubiri. Prin urmare, existența unui eventual prejudiciu patrimonial nu echivalează, în mod automat, cu existența unui prejudiciu ireparabil în sensul art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

Cu atât mai mult, reclamantul nu ține cont de faptul că în cazul unei eventuale hotărâri favorabile, devin aplicabile prevederile art. 228 alin. (1) Cod administrativ, în conformitate cu care, actul administrativ individual anulat de către instanța de judecată, nu produce efecte juridice, în totalitate sau în partea anulată, din momentul emiterii lui.

În cazul emiterii unei hotărâri judecătorești favorabile, reclamantul va fi restabilit în drepturile încălcate, inclusiv având posibilitate să solicite compensarea prejudiciului cauzat prin actul nominalizat, în cazul în care va fi demonstrată existența prejudiciului, iar argumentele contrare nu pot fi reținute, întrucât sunt lipsite de justificare, având caracter declarativ.

În același sens, Completul specializat urmează să accentueze că circumstanțele invocate în recurs nu sunt plauzibile în vederea dispunerii suspendării actului administrativ, iar motivele indicate în art. 172 alin. (2) Cod administrativ, ce ar justifica suspendarea executării actului contestat, nu sunt îndeplinite, întrucât paguba iminentă, precum și ilegalitatea actului administrativ nu se prezumă, ci trebuie și dovedite de persoana lezată, prin probe concludente și pertinente.

Sub acest aspect, instanța de recurs reține că, în speță, nu sunt întrunite nici prevederile art. 172 alin. (2) lit. b) Cod administrativ, or contrar prevederilor art. 93 Cod administrativ, reclamantul nu a prezentat careva probe confirmative, care ar demonstra existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil va afecta

activitatea desfășurată de către acesta, astfel că instanța de judecată este în imposibilitate să dispună suspendarea actului administrativ numai în baza simplei invocări de către reclamant a prevederilor art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

În opinia instanței de recurs, solicitarea de suspendare a fost formulată fără a fi detaliată și argumentată existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, iar trimiterea reclamantului la iminența unui risc de producere al unui prejudiciu ireparabil prin perturbarea activității reclamantului, Completul judiciar o califică drept una ipotetică or în acest sens, reclamantul revendică încălcarea unor drepturi care nu pot fi valorificate la momentul intentării acțiunii.

Astfel, elementul cu privire la iminența survenirii unui prejudiciu ireparabil nu a fost argumentat și nici probat în regim suficient de obiectiv și convingător, deși sarcina probațiunii în acest sens revine nemijlocit reclamantului.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că cererea de suspendare a actului administrativ contestat la caz din motivele invocate, nu își găsește suportul de fapt și de drept, aceasta în mod just fiind respinsă de către instanța de fond.

Or, din cererea înaintată nu sunt identificate, la această fază a procesului, niciunul din temeiurile de suspendare indicate în art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

În același context, reiterând motivele de fapt și de drept analizate mai sus, Completul judiciar reține că, chiar dacă riscul este abstract, cererea cu privire la suspendarea acțiunii actului sesizat trebuie motivată convingător, nu prin simpla enumerare a unor valori fundamentale. Aceasta deoarece, se poate recurge la asigurarea protecției provizorii în materie administrativă prin suspendarea efectului executional al actului administrativ, doar în condițiile în care, reclamantul justifică pertinent și concludent survenirea pagubelor iminente, ca urmare a punerii în executare a acestuia, prin analize concrete, probe exhaustive din conținutul cărora să rezulte o atare concluzie, dar și legătura de cauzalitate directă a efectului executional al actului administrativ contestat raportat la pretinsele prejudicii survenite, caracterizate prin imposibilitatea în reparare, ori repararea acestora cu dificultate.

Din considerentele menționate și având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt și de drept, doveditoare a ilegalității încheierii contestate și care ar duce la anularea acesteia, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 18 martie 2025.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de avocatul Godonoagă Victor, în interesele lui Moșin

Veaceslav și Moșin Tatiana.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 18 martie 2025, emisă în cauza de contencios administrativ, la acțiunea formulată de Moșin Veaceslav împotriva Preturii sec. Centru cu privire la anularea dispoziției.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei